P I
0.6:6

SCENA și ECRANUL

203 471 Nr. 6 MARTIE 1957

ANSAMBLUL DE CÎNTECE ŞI DANSURI C. C. S.

Din ultimul program de cîntece şi dansuri :

← Elisabeta Gabor şi Nichita Pop în dansul — creaţie proprie — „In zăvoi“

Cornel Egetto, Ştefan Egetto şi Eugen Topilescu executînd un terţet dintr-o suită de dansuri ucrainene montată de Bedea Vladimir.

↓

COP. I: VALERIA GAGIALOV (ANTONIA) ŞI NICOLAE BRANCOMIR (MEFISTO) IN PIESA ORIGINALĂ „DOCTOR FAUST VRĂJITOR“ DE VICTOR EFTIMIU.

De vorbă cu autorul piesei

„HANUL DE LA RĂSCRUCE"

— Bună ziua tovarăşe Lovinescu!

— Salut „Scena şi Ecranul" şi mă întreb cu ce aşi putea să-i fiu de folos.

— Aţi vrea să ne vorbiţi cîte ceva despre ultima Dv. lucrare?

— Despre „Hanul de la răscruce"? După părerea mea, încerc cu această piesă o formulă dramatică nouă. Nici o clipă nu mi-am făcut iluzia că această lucrare dramatică va întruni — ca să mă exprim astfel — „sufragii unanime". Dar, necesitatea de a găsi noi forme de expresie dramatică mi-a dat curajul să înfrunt unele adversităţi, fie ele de principiu, fie pur şi simplu de... gust. În orice caz, ţin să mulţumesc Teatrului Municipal şi colectivului de interpreţi care şi-au asumat,cu căldură şi curaj, sarcina de-a prezenta publicului o piesă de acest gen.

— Cine, sau ce v-a determinat să scrieţi această piesă?

— Ştiu eu, ar fi multe de spus.... Ideia, care cred că a generat întreaga piesă, a fost aceia a reprezentării unui grup de oameni care să trăiască — efectiv una din fazele războiului atomic. Bineînţeles, ideia de a izola un grup de oameni şi de a confrunta acest grup cu una sau mai multe problematici este o străveche ideie de teatru, care va fi folosită încă foarte mult timp de acum înainte.

Eroii mei se puteau găsi tot atît de bine, avînd de răspuns aceloraşi întrebări, pe un vas sau într-o cabană oarecare. Nu aceasta interesează, ci felul în care am reuşit să înfăţişez oameni ai zilelor noastre, produşi ai celei mai stricte contemporanităţi, puşi în faţa unor probleme de acută actualitate. Iată deci, că problema de fond a dramei „Hanul de la răscruce" este — în ultima analiză — -problema responsabilităţii în faţa unei eventuale catastrofe de proporţiile tragice ale unui război. Cu alte cuvinte, piesa mea

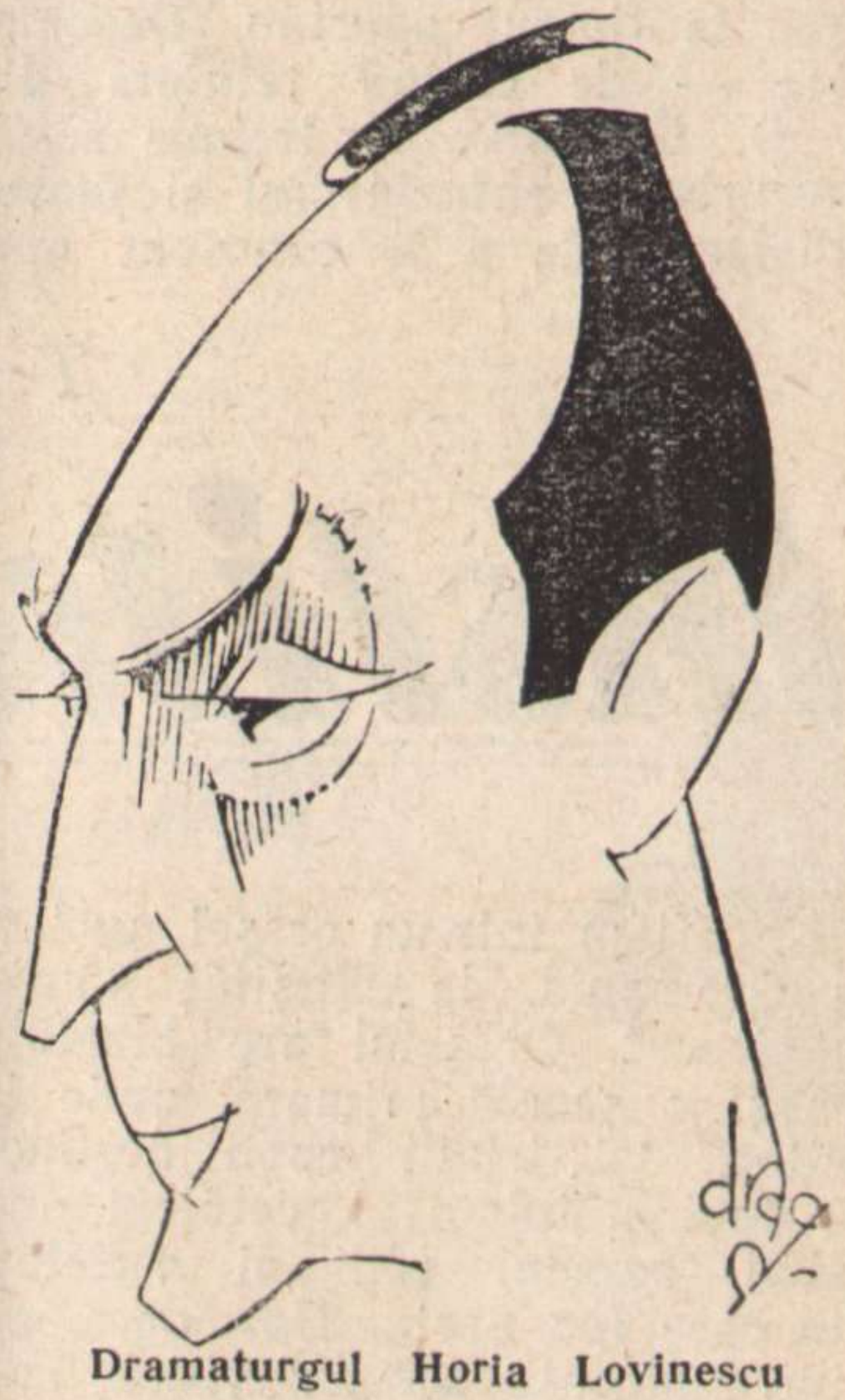

Dramaturgul Horia Lovinescu

reliefează existenţa unei răspunderi umane colective, condiţionată de vehemenţa luării unei atitudini contra acestui cataclism.

— „Hanul de la răscruce" face parte din categoria pieselor care nu se sfîrşesc odată cu deznodămîntul final?

— După părerea mea, piesa începe cu adevărat abia după căderea cortinei, „rezolvarea" adevărată aducînd-o spectatorul, care continuă disputa de pe scenă şi îi

aduce o soluție prin mijloacele sale proprii. Unul din meritele „Hanului" este — socot — acela că obligă spectatorul să ia atitudine și să-și asume răspunderea rezolvării celor petrecute pe scenă. Cred, de altfel, că am spus destul, deoarece nu mie îmi revine misiunea de a vorbi, ci piesei însăși.....

— O ultimă întrebare, ce pregătiți pentru viitor ?

— Am foarte multe proiecte. Vă rog, însă, să mă lăsați să rezerv această surpriză cititorilor Dvs., la timpul oportun. Deocamdată — de curînd reîntors din R. D. Germană — trebuie să-mi mărturisesc entuziasmul și marea satisfacție de a fi cunoscut operele marelui dramaturg Bertold Brecht opere, pe care le consider excepționale și care, cred, vor stîrni entuziasmul publicului nostru.

— Se va reprezenta vre-o lucrare de Bertold Brecht pe vreuna din scenele noastre ?

— Aci faceți o confuzie, mi se pare. Această întrebare e just să v-o pun eu Dumneavoastră. Știți ceva în acest sens ?

Știm, și vă mulțumim tovarășe Lovinescu. Cît despre reprezentarea vreuneia din piesele lui Bertold Brecht pe scena vreunui teatru din Capitală, lucru acesta îl vom anunța și noi.... la timpul oportun.

Teatrul Național „I. L. Caragiale",

Institutorii

Piesă în 3 acte de Otto Ernst

Ne aflăm într-un orășel, undeva în Germania, la sfîrșitul secolului trecut. Orășelul are bineînțeles și o școală primară, unde locuitorii își trimit copii destinați să devină, într-o zi, cetățeni onorabili, oameni utili ai societății din care fac parte. Dar, oare, cîți dintre părinții acestor viitori „oameni" s-au întrebat cine sînt acei instituitori, cărora ei le încredințează tot ce au mai de preț, și ce fel de metode de educație folosesc ?

Cîți dintre ei sînt, oare, de acord cu ideile „îndrăznețe" ale învățătorului Fleming, care susține cu îndîrjire că, între părinți și educatori trebuie să existe o strînsă și permanentă legătură ?

Și — în special — colegiul, avînd în frunte pe preastimatul director, domnul Flachsmann, nu poate tolera „ideile înaintate" și tonul direct și amical folosit de el, dar — mai ales — nu pot privi cu ochi buni faptul că Fleming e adorat de copii, pe cînd ei nu sînt decît... poate, temuți.

Domnul director Flachsmann, împreună cu învățătorul și prietenul lui, Diercks — sînt hotărîți să-l urmărească și să-l demaște în fața forurilor superioare,

Raportul se întocmește și, pe parcurs, i se mai adaogă o culpă și mai gravă : Fleming a fost „prins" de către Flachsman și Diercks, pe cînd o ținea în brațe și vai !.... chiar o săruta pe încîntătoarea lor colegă, domnișoara Gisa Holm. Și asta în incinta școlii ! — Poate exista ceva mai compromițător pentru un institu tor ?

Şi iată că soseşte inspectorul Prell, care vine să cerceteze — în urma raportului — isprăvile acestui institutor, care periclitează profilul moral al unor generaţii viitoare. Inspectorul Prell vine; trăzneşte, bufneşte, se răsteşte la toţi, şi află „tot" — chiar mai mult decît se aştepta bietul director.

Vede clasele morocănoase şi neaerisite, dar mai ales, sufletele neaerisite, îmbîcsite ale acestor institutori. — Reiman, care de cînd a absolvit Şcoala Normală să tot fie vre-o 30 de ani de atunci — n-a mai citit o carte, în afara celor de joc... — Weidenbaum, care a izbutit să-şi îndobitocească elevii în aşa măsură, încît dacă le-ai spune că „divanul este un mamier" ar crede...

Iar în ceea ce-l priveşte pe Fleming, Inspectorul Prell află într-adevăr un lucru foarte grav, acela că Germania era să piardă pe unul dintre cei mai buni educatori ai săi, din pricina unor nechemaţi şi mai cu seamă, a unor nemernici ca Flachsmann şi Diercks.

Inspectorul Prell pleacă tot bufnind, trăznind şi răstindu-se la toţi, dar lăsînd în urma lui, clase pline de lumină...

Otto Ernst, autorul acestei piese, care va fi jucată pe scena Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", în regia lui I. Finteşteanu, — a cunoscut desigur personajele acestei piese, el însuşi fiind învăţător, timp de 17 ani (1883—1900).

Poate chiar el să fi fost Fleming sau Prell? Cine ştie...

I. Finteşteanu, Al. I. Ghibericon, C. Antoniu, N. Atanasiu, Nina Diaconescu, G. Barton, văzuţi de Drăgulescu-Drag.

Antonia
(Valeria Gagialov)

Teatrul Național „I. L. Caragiale

Doctor Faust VRĂJITORUL

Piesă în 5 acte de Victor Eftimiu

Gemma Donatti (Agepsina Macri-Eftimiu) și Doctor Faust (Toma Dimitriu)

Dante (Emil Botta)

Doctor Faust
(Toma Dimitriu)
și Homunculus
(Dem. Savu)

Teatrul Municipal

NEBUNA din CHAILLOT

Piesă în două părți de Jean Giraudoux

Vă invităm să luați loc cîteva clipe împreună cu noi pe terasa cafeului Francis, din piața Alma. Să nu vi se pară ciudată această invitație, într-adevăr puțin obișnuită; v-am poftit aici, încredințați că v-ar place să poposiți cîteva clipe, în acest colț pitoresc al Parisului. Marțial, amabilul și isteț

Lucia St. Bulandra, interpreta rolului titular

tul chelner al cafenelei vă poate servi o băutură răcoritoare, iar la mesele vecine veți întîlni figuri noi, interesante, pe care vă veți simți poate îndemnați să le cunoașteți. Și dacă doriți, noi vi-i putem prezenta pe cei de la mese. La ceasul acesta, înaintea amiezii, vin aici obișnuiții cafenelei. Rotiți-vă privirile și fixați-vă asupra uneia dintre mese care v-a atras atenția în mod deosebit.

Acolo? Masa ceea din marginea terasei? Acolo unde doi domni bine îmbrăcați șușotesc de cîteva minute în mare taină? Îi cunoaștem, desigur. Sînt baronul Jean Hyppolyte Tommard și domnul Emilie Durachon, președintele a 11 societăți anonime, membru în 52 de consilii de administrație și director al unei societăți mondiale — desigur, tot pe acțiuni, — care ia ființă chiar în acest moment. Pentru că ceea ce își împărtășesc de cîteva minute în mare taină baronul și președintele sînt tocmai planurile de viitor ale acestei uriașe societăți, al cărei scop — ascultați-i și vă veți încredința că nu e vorba de nici o glumă — este acela de a rade Parisul de pe fața pămîntului pentru a putea exploata zăcămintele petrolifere din subsolul său. Zăcămintele petrolifere au fost prospectate de domnul Von Stutten, care tocmai a luat loc la masa celor doi. E un domn din tagma acelor „onorabili" oameni de afaceri care, de la josnicul șantaj și pînă la mîrșavul asasinat, găsește bun orice mijloc pentru a-și întări „combinațiile" de miliarde.

Și acum, priviți: pe terasă a apărut o ființă ciudată, aproape o arătare: Aurelie, supranumită „nebuna din Chaillot". Știm, apariția ei provoacă rîsul, batjocura.

Dar nu cedați acestuia îndemn, înainte de a o auzi, de-a o cunoaște. Pe Aurelie o iubesc și o

respectă toţi oamenii de treabă din Chaillot: gunoierul şi cîntăreţul, negustorul ambulant şi cerşetorul surdo-mut, canalagiul şi jonglerul, Trina fata de la cafenea şi sergentul, picolo-ul şi florăreasa. Iubesc fondul ei de omenie, de generozitate şi fantezie care pentru cei răi, egoişti, prozaici pare o adevărată nebunie. Aproape fără să-şi dea seama, toţi acei năpăstuiţi respectă în ea o viaţă care s-ar fi putut desfăşura altfel; dacă n-ar fi fost înăbuşită, siluită în ceea ce avea pur şi frumos, de către societatea în care trăieşte.

Şi iată, aici pe terasa cafenelei Francis, nebuna din Chaillot, Aurelie află că aceiaşi oameni, aceiaşi exploatatori care i-au distrus viaţa, plănuiesc un asasinat şi mai monstruos: asasinarea Parisului. Ii recunoaşte pe toţi: pe îmbuibaţii din consiliile de administraţie ale societăţilor anonime, pe sindcii presei care sprijină exploatarea şi jaful, pe agenţii de bursă pe mondenele afaceriste. Ii recunoaşte cu ură şi luciditate. Şi — împreună cu tovarăşele ei de „nebunie" — împreună cu oamenii de ispravă din Chaillot — pune la cale pedepsirea acestor jefuitori

W. Siegfried, regizorul spectacolului

şi asasini. Vor fi închişi cu toţi în subteranele Parisului, acolo unde au adulmecat mirosul promiţător de aur şi dividente al petrolului. Vor fi închişi şi vor putrezi acolo, pentru ca Parisul, oamenii cinstiţi, să poată trăi, să poată visa, să poată spera. Iar Aurelie va rosti aceste cuvinte, care cuprind însăşi sentinţa piesei lui Jean Giraudoux: „Totul s-a aranjat. Vedeţi ce simplu este? A fost de-ajuns să se găsească o femeie de bun simţ, pentru ca nebunia lumii să fie zdrobită. Dar data viitoare, gunoierule, nu mai aştepta. Dacă o nouă invazie de astfel de monştri ne ameninţă, dă alarma!"

Fory Etterle **V. Ronea** **I. Lucian**

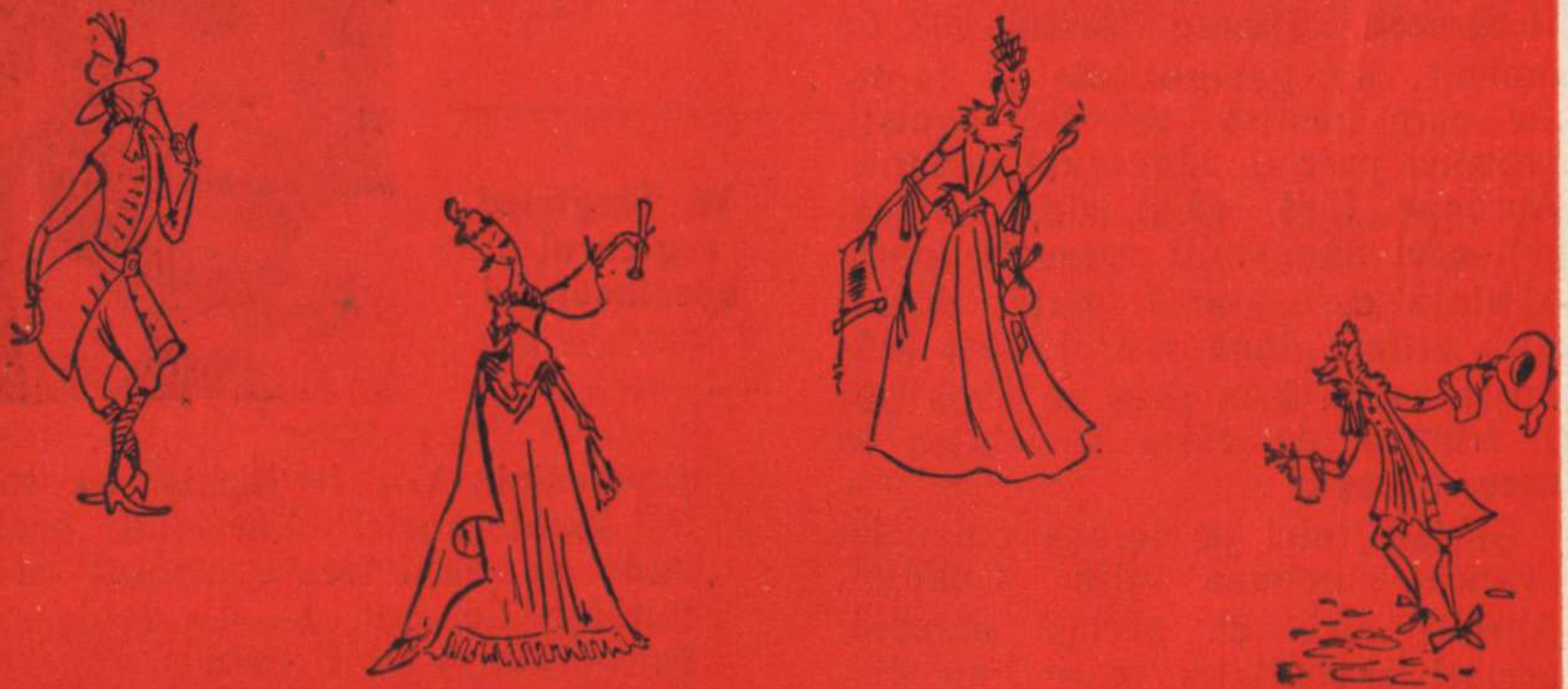

Schițe de costume și decoruri : Lidia Pincus.

Impricinații

Comedie într-un act de Jean Racine

In anul 1668, Racine împlinise 29 de ani și atinsese acea culme, de pe a cărei înălțime geniile privesc spre veacurile viitoare.

Jean Racine fusese predestinat, încă din fragedă tinerețe (de la 11 ani a fost educat în mănăstirea de la Port-Royal) carierei monahale.

Niște călugări, care considerau că Racine n-ar fi prea nimerit pentru o asemenea „îndeletnicire", i-au intentat un proces. Au cîștigat procesul, iar Racine, amuzat, dar poate și rănit în orgoliul său, care era nemăsurat, s-a hotărît să servească o lecție usturătoare acestei instituții imuabile, magistratura.

Astfel s-a născut unica comedie, a unuia dintre cei mai mari poeți tragici ai omenirii : „Impricinații" (Les Plaideurs).

Dacă în tragediile lui, Racine a avut curajul să înfățișeze sufletul omenesc, mistuit de cele mai năpraznice pasiuni, în unica lui comedie, el atacă cu îndrăzneală, marile vicii ale societății : corupția și venalitatea. Cu toate că atacul său vehement se îndreaptă împotriva magistraților, Racine nu cruță nici nobilimea, reprezentată în persoana unei contese bătrîne, stupide și pedante. Magistratura e întruchipată în judecătorul Dandin (Bălăbănitul), care, cu mania lui de a „judeca" se urcă noaptea pe acoperișuri, pentru a „judeca" procesele motanilor în călduri"... Judecătorul Dandin nu este însă numai un biet maniac, pentru el, pasiunea judecatului este strîns legată de plocoanele împricinaților. Și balanța justiției își va înclina talerul în acea parte în care aurul va atîrna mai greu...

Gringoire

Comedie într-un act
de T. de Banville

În același spectacol, publicul se va bucura de o altă operă a literaturii franceze, de „Gringoire“ a poetului și dramaturgului Théodore de Banville.

Eroul comediei sale într-un act, „Grigoire“ este poetul Villon, sub numele de Petre Gringoire.

Petre Gringoire rătăcește prin Tours în anul de grație 1496. Își atrage dragostea unora și ura altora cu pana lui ascuțită și necruțătoare.

Intre alții îl atacă pe însăși majestatea sa Regele Ludovic al XI-lea, în „Balada spînzuraților“.

„Toți spînzurații aceia — de diavol ascultați — cer alți și alți tovarăși pentru spînzurătoare...“ și fiecare strofă se sfîrșește cu acest vers :

„E vesela livadă a regelui Loys“.

Regele se afla și el la Tours, unde venise să viziteze pe unul din cei mai credincioși supuși ai săi, postăvarul Simon Fourniez.

Gringoire e adus în fața lui, (fără a ști bineînțeles în prezența cui se află) și a unei mese încărcată cu bucatele cele mai ispititoare. E pus să aleaga : ori declamă „Balada spînzuraților“, ori pleacă fără a se fi înfruptat din bunătățile din fața lui...

Gringoire spune balada : soarta lui va fi deci identică cu a acelor din poem... Dar regele îl pune la încă o încercare și mai grea.

Simon Fourniez, acest cinstit negustor ,are o fată de 18 ani, pe Loysa, fina regelui. Gringoire a trecut adesea pe sub fereastra acestei fecioare... Și zîmbetul ei speriat, a rămas pe veci întipărit în inima bietului poet.

Gringoire poate scăpa de spînzurătoare, dacă va reuși într-o oră s-o convingă pe Loysa să-i devină soție.

Și totuși, Gringoire — Villon nu moare spînzurat și e iertat.

Așteptăm această întîlnire, pe care ne-o prilejuiește Teatrul Armatei, cu unii din cei mai mari poeți ai ultimelor patru secole : Francois Villon și Jean Racine.

La Teatrul Tineretului

Mariana Demetriu — Olea I. Tifor — Neteirp și Gina Hagiu — Aleo

Împărăția oglinzilor strîmbe

Piesă în 3 acte de V. Gubarev și V. Uspenski

I. Ilie Ion — Broc (corb)
și
D. Sireteanu — Împăratul

Milioanele lui ARLECHIN

de Eugen Mirea după R. Drigo.

Un arlechin iubea o colombină... Dar fiind sărac... De cîte ori, pe cîte scene, cîţi arlechini n-au iubit, sărmanii, atîtea colombine?

Şi de cîte ori n-au plîns amar că sînt săraci?

De data aceasta însă, şi Arlechin şi Colombina sînt mai altfel de cît predecesorii lor. Poate pentru că sînt mici de-o şchioapă; sau poate pentrucă, înfrîngînd legile gravităţii se avîntă victorioşi peste mobile, peste ziduri şi peste case, utilizînd şi înălţimea scenei ca spaţiu de desfăşurare a acţiunii.

Cu toate acestea sînt emoţionant de umani. Colombina e gingaşă şi graţioasă, Arlechin romantic şi înamorat, Cassandre — tatăl Colombinei — zgîrcit şi egoist, Leandre, pe care şi l-a ales drept ginere, prost şi îngîmfat. Să nu-i uităm nici pe Pierrette şi pe Pierrot — slujitorii credincioşi ai celor doi îndrăgostiţi, — nici pe prostul Gaspard, valetul linguşitor al lui Cassandre, nici pe cei patru prieteni ai lui Arlechin, nici pe zîna cea măiastră, nici pe cei doi ucigaşi fioroşi şi nici pe poliţiştii despre care — dacă ar fi oameni — s-ar scrie cam aşa: „O trecere interesantă a fost aceea a poliţiştilor; într-un rol cu totul episodic, artiştii au găsit linia justă a interpretării, cucerind binemeritate aplauze la scenă deschisă".

Cassandre vrea să-şi mărite fata, pe frumoasa Colombine, cu Leandre cel bogat şi nici nu vrea s-audă de bietul Arlechin, fiindcă îl cunoaşte sărac.

Arlechin sărac?

Nicidecum. Intr-o frumoasă noapte de carnaval, el îşi descoperă, în faţa prietenilor, toate comorile.

Numai Cassandre nu le poate vedea, pentru că ochii lui s-au deprins să vadă numai aurul, iar milioanele lui Arlechin nu sînt din aur şi nici nu se văd cu ochii. Ca să scape de Arlechin, Cassandre plăteşte doi ucigaşi de meserie ca să-l ucidă.

Şi — totuşi — pînă la urmă Arlechin este cel care triumfă. Desigur că nu e numai meritul lui. Il ajută şi dragostea Colombinei şi zîna şi notarul cel cu picioare de ţînţar şi cu glas piţigăiat, care seamănă surprinzător cu vocea lui Trestian.

Şi îl mai ajută milioanele sale, comorile ascunse pe care nu le poate vedea Cassandre, dar pe care spectatorii le pot descoperi la Teatru... Ţăndărică.

Teatrul „Ţăndărică"

← Rigoletto (Alexandru Enăceanu),

mului a trebuit să fie atenuată, ca de altfel şi numeroase alte aluzii la „binefacerile" regalităţii.... Modificările erau cerute una după alta, mergînd pînă la absurd (i s-a cerut de pildă compozitorului, ca „Rigoletto" să nu fie cocoşat).

— De fiecare dată, Verdi suferea adînc, afirma că va retrage opera, dar pînă la urmă ceda dorinţei de neînvins de a-şi vedea lucrarea reprezentată pe scenă.

Şi „Rigoletto" s-a reprezentat într-adevăr, pentru a fi apoi jucată pe toate scenele lumii. In acele vre-

Teatrul de Operă şi Balet al R. P. R.

Ducele (Dinu Bădescu) şi Gilda (Iolanda Mărculescu)

Puţine lucrări de operă clasice au avut parte, pînă la prima lor prezentare în public, de o soartă atît de vitregă ca vestitul „Rigoletto" de Verdi. Inspirat după „Regele se amuză" de Victor Hugo, compoziţia trebuia să aducă — în limbaj muzical — acelaşi mesaj de acuzare împotriva bunului plac monarhic, acelaşi protest în numele umanităţii şi al binelui.... Dar, în a doua jumătate a secolului al 19-lea cînd a fost scris „Rigoletto", Italia era în plină stăpînire habsburgică, şi cum ar fi acceptat oare cenzura unui imperiu atît de „strălucit", ca un rege să apară pe scenă drept simbol al uşurinţei şi desfrîului, cauzînd nenorocire unei tinere fete şi a tatălui ei?

Drept care, la cererea cenzurei, regele a trebuit să devină duce de Montero (după numeroase transformări), vestita scenă a bleste-

muri, cenzura a reușit să-și impună în cea mai mare parte pretențiile, dar nimeni și nimic n-a putut atenua valoarea protestului uman și social, care străbate opera lui Verdi. Și poate niciodată un rol de bariton n-a cerut o trăire sufletească mai intensă, o gamă mai largă de interpretare ca rolul acestui bătrîn bufon, care ajunge victima unei groaznice glume regale — tot atît de groaznică, în fond, ca multe altele la care, altădată, asistase impasibil.

... Dacă privești într-o seară, la Teatrul de Operă și Balet, chipurile celor care urmăresc „Rigoletto", descoperi în privirile multor spectatori că întîmplările de pe scenă le sînt de mult cunoscute... Și, totuși, de ce încordarea — emoția, tristețea sînt aceleași, de ce tu însuți participi de fiecare dată, alături de Gilda și de bătrînul ei tată, la profunda lor tragedie? Este unul din marele secrete ale muzicii... De fapt secretul înseamnă numai frumusețe melodică, claritate, plasticitate... dramatism muzical.

RIGOLETTO

Un spectacol veșnic tînăr

Rigoletto (Alexandru Enăceanu) și Ducele (George Corbeni)

O activitate bogată

Deși la rugămintea noastră de a ne răspunde la cîteva întrebări în legătură cu activitatea sa concertistică și cu preocuparea de îmbogățire a repertoriului, Valentin Gheorghiu ne răspunsese cu multă afabilitate, poftindu-ne la el să stăm de vorbă, ajungînd în fața ușii, ne-am simțit oarecum stînjeniți. Aveam impresia certă de a tulbura un om ocupat. Din apartament, pătrundeau pînă la noi sunetele mîngîietoare ale viorii, însoțite de acordurile vibrante ale pianului. Frații Ștefan și Valentin Gheorghiu, studiau.

Valentin Gheorghiu

Stînjeneala ne-a fost, însă, risipită de zîmbetul cu care ne întîmpină cunoscutul pianist Valentin Gheorghiu, și convorbirea începu cu o întrebare... a lui.

— Activitatea mea artistică are două aspecte; cea de interpret și cea de compozitor. Care din ele vă interesează?

— Să începem, dacă vreți, cu cea interpretativă.

— Ai dreptate. Am fost invitat, împreună cu maestrul George Georgescu să particip la sărbătorirea orchestrei Gewandhaus din Leipzig, care împlinește în curînd 175 ani de existență. In cadrul acestei sărbătoriri, voi cînta rapsodia pentru pian și orchestră de Rachmaninov și voi susține un recital. La înapoiere mă opresc la Praga, unde am fost invitat să fac parte din juriul concursului internațional de pian „B. Smetana". Tot acolo, acompaniat de filarmonica cehă, voi interpreta concertul de Schumann.

— Dar în țară?

Voi susține un recital la București cu lucrări de Beethoven, Schubert și Chopin. Impreună cu fratele meu voi cînta cele 3 sonate pentru vioară și pian ale lui Brahms, cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la moartea marelui compozitor german. Deasemeni intenționez, ca pînă la sfîrșitul stagiunii să pregătesc cu Șt. Gheorghiu și Radu Aldulescu un concert de triouri. Programul încă nu l-am stabilit. Cred că vom alege lucrările de acest fel ale lui Beethoven.

— In legătură cu preocupările de a vă îmbogăți repertoriul cu lucrări ale compozitorilor noștri nu ne puteți spune nimic?

— Cum să nu! După concertul în care am prezentat cîteva din lucrările lui George Enescu, studiez alte cîteva lucrări enesciene, o sonată pentru vioară și pian de Alfred Mendelsohn precum și sonata pentru pian de... Valentin Gheorghiu.

— *Pentru că veni vorba de compozitorul Valentin Gheorghiu, vreți să ne spuneți cîte ceva din activitatea dvs. de compozitor?*

— *Bucuros. Cu ce să încep? Am așteptat, nu fără emoții, audiția simfoniei a II-a în noua redactare. Am lucrat la ea trei ani încheiați. Helmuth Plattner va cînta la Ateneu două din lucrările mele mai vechi, preludiu și fuga pentru orgă. Și în sfîrșit, acum lucrez la o piesă pentru pian și orchestra pe care, bineînțeles, intenționez s-o prezint eu însumi în prima audiție.*

Ne-am despărțit mulțumindu-i pentru răspunsurile date. Nici nu apucasem să coborîm scările, și valurile muzicii inundau din nou imobilul. Frații Gheorghiu reîncepuseră studiul!

La 9 aprilie, în cadrul concertelor de Studio își vor da concursul pianista Alla Pop (Timișoara) și Victoria Teodorescu (voce).

Dirijorul Dumitru Niculescu, de la Orașul Stalin, va apărea la pupitrul Filarmonicii, în concertele din 6 și 7 aprilie al căror solist va fi violonistul Virgil Pop.

★

La 14—15—16 aprilie, maestrul George Georgescu va dirija concertul Filarmonicii, avînd în program simfonia a IX-a de Beethoven. Soliști: Emilia Petrescu, Martha Kessler, Mihail Știrbei și Alexandru Voinescu.

Concertele de muzică de cameră organizate de Filarmonica „George Enescu" vor fi în cursul lunii aprilie, deosebit de interesante. Astfel, la 13, în sala Ateneului, P. Ștefănescu-Goangă va da un recital de liduri.

★

La 14 aprilie Ștefan și Valentin Gheorghiu vor da un concert de muzică de cameră. In program: Brahms.

★

O seară de liduri de Schubert, va fi oferită de Dan Iordăchescu și Vera Rudeanu.

★

Renumitul pianist ceh Iosif Palenicek, va da în 8 aprilie, un recital în sala Ateneului.

MAI BINE VESEL DECÎT TRIST!

Spectacol muzical în două acte de N. Stroe şi A. F[illegible]ca

Adevărul afirmaţiei de mai sus, are tot atîta nevoie să fie demonstrat, ca şi c[illegible] sica zicală, „decît sărac şi bolnav, mai bine sănătos şi bogat“!... Dar iată că St[illegible] s-a hotărît, totuşi, să ne dovedească această evidenţă şi încă într-un spectacol de d[illegible] ceasuri, cu sprijinul unor redutabili aliaţi ca Zizi Şerban, Trio Savoy, Rolanda Ca[illegible] etc!... (cerem pe această cale scuze celor cuprinşi în „etc“!)... Numai că avertisment[illegible] lui nu urmăresc un simplu consimţămînt teoretic, ci aplicarea în practică: adică s[illegible] sul, rîsul şi toate celelalte nuanţe, atît de preţioase în inventarul firii omeneşti.

Dar, despre argumentele acestea, sînt necesare cîteva amănunte: de pildă, c[illegible] ceva despre importanţa unui magnetofon [illegible] viaţa conjugală, care — folosit la timp [illegible] poate transforma o furtună iminentă într[illegible] blînd zefir prietenos... sau despre felul c[illegible] se pot administra banii în viaţa person[illegible] şi în aceea a instituţiilor (cîte odată ex[illegible] unele deosebiri, nu lipsite de semnif[illegible] ţii!..), sau despre modul cum pot pov[illegible] trei oameni diferiţi aceiaşi întîmplare, [illegible] amănunte, de loc lipsite de interes, de [illegible] însfîrşit, despre diverse apucături din v[illegible] gerat, e ceva adevărat“...“

Dar cum un rezumat al unui [illegible] humoristic nu reuşeşte niciodată să te facă să zîmbeşti (decît poate prin slăb[illegible] lui) rămîne totuşi preferabil, pentru cei care vor să pună în practică zicala „m[illegible] vesel decît trist“, să frecventeze Teatrul „Constantin Tănase“ în fiecare luni sea[illegible] exact în ziua de relache) cînd Stroe şi grupul lui de colaboratori sînt gata să i[illegible] rîsetele dvs.

Zizi Şerban şi N. Stroe →

Didi Ionescu

[illegible] eroi sînt ei înşăşi... sau despre unele [illegible] spectacole de pe scenele noastre... sau, [illegible] în care, vorba lui Stroe, „chiar dacă-i exa-

Mihail Kingsb[illegible] Ştefi Cremeneanu, Jeni Săndulescu, Olga Petrescu, Ionel [illegible]ohn (chitară) şi Mihai Georgescu (contrabas).

Scenă din film: Toma Dimitriu (în rolul Florinte Damian) și Dana Comnea (în rolul Anica Nedelea)

De-abia s-a terminat turnarea ultimelor scene din noul film romînesc „Rîpa Dracului", cînd s-a și trecut la ultima operație, montajul. Dacă sînteți curioși să cunoașteți această fază, atît de importantă în crearea unui film, vă poftim să ne însoțiți...

IN CABINELE DE MONTAJ

— Stop! aici înserăm, prim planul cu Dana Comnea.

Furișîndu-ne în cabina de montaj scufundată în întuneric, i-am surprins pe regizorul Jean Mihail și pe monterul șef în plină activitate. Ajunseseră la ultima bobină. Ne-am apropiat cu oarecare sfială — de teamă să nu-i stînjenim. Atîta știam și noi: procesul de montaj este o treabă complicată, care cere atenție încordată.

Acum am înțeles de ce regizorul oprise pentru o clipă proiecția: pe ecran se vedea un plan static, aidoma unei fotografii.

— Aici tăiem și introducem portretul, îi spune Jean Mihail monterului.

Aplecați de-asupra micului ecran, regizorul și monterul continuă să controleze cu atenție cadru după cadru. Iată o imagine impresionantă: O furtună năpraznică în pădure. care încearcă să doboare copacii.

Totul este atît de viu, atît de impresionant, încît deși lipsea sunetul, agitația și frămîntările tăietorilor de lemn nu mi se păreau de loc nefirești.

Totuși am fost tentați să revedem cadrul așa cum îl vor viziona spectatorii pe ecranele cinematografelor și de aceea, cîteva zile mai tîrziu, am pătruns...

IN SALA DE MIXAJ

Aceasta se află într-una din clădirile Centrului de producție cinematografică.

Pe un ecran normal revăd scena furtunii. De data asta, totul apare și mai convingător. Auzim șuieratul vîntului, ropotul ploii și deslușim strigătele tăietorilor de lemne.

„Mixaj", se cheamă de fapt „amestec". In această sală se execută pregătirea sonoră a benzilor de zgomote și dialog.

In camera alăturată se găsesc mai multe aparate numite „bancspilere" care reproduc fiecare în parte, felurite zgomote ,muzică și dialoguri. Sunetele sînt „citite" de fiecare din aceste aparate și apoi transmise simultan într-un singur difuzor. După ce s-a stabilit intensitatea fiecărui efect sonor în parte, se face o retransmisie în timpul căreia toate sunetele sînt înregistrate pe o bandă comună.

Intre timp, proiecția a fost oprită. Dar pentru puțină vreme. Lumina din sală s-a stins din nou și ecranul a prins viață.

Din difuzor răzbat acum aceleași efecte sonore, de data asta definitive, care sînt înregistrate pe o singură bandă sonoră.

Acestea au fost aspecte ale ultimelor operații făcute la filmul „Rîpa Dracului".

Scenă din film: Titus Lapteș (în rolul chiaburului Grigore Bălțat).

Ultima întîlnire

Impresionanta nuvelă a marelui clasic rus V. M. Korolenko a fost transpusă pe ecran, în studiourile sovietice „Mosfilm", filmul înfățișînd o pagină emoționantă din viața omenilor simpli, în Rusia secolului XIX-lea.

Este vorba de fericirea zdrobită a doi tineri îndrăgostiți: umilul funcționar al Ministerului Marinei, Vasili Kruglikov și logodnica acestuia, Raisa Fedoseevna. Au trecut de atunci peste 30 de ani. Acum, Kruglikov, exilat în Siberia pentru că a atentat la viața superiorului său, generalul Latkin — cel care a încercat să-i zdrobească fericirea — trăiește într-o cabană cufundată în zăpezi, schimbînd cai de poștă. Dar Raisa? Raisa a luat de asemenea drumul exilului. Indrăgostiții de odinioară se vor întîlni, într-un moment de mare tensiune dramatică.

BLANA DE VIZON

O producţie a studiourilor italiene

Scenariul : Sergio Amidei ; Age-Scarpelli. **Regia :** Glauco Pellegrini.

Muzica : Roman Vlad.

Interpreţi : Franco Fabrizi, Giovanna Ralli, Roberto Risso, Paolo Stoppa.

DON JUAN

Ne aflăm în Spania secolului al XVII-lea. De la un capăt la celălalt al ţării, nu e colţ de stradă, nu e casă sau piaţă în care să nu se vorbească despre aventurile frumosului şi viteazului Don Juan Tenorio.

Dar cine este Don Juan? O figură populară, un tînăr semeţ pe care imaginaţia aprinsă, a femeilor în deosebi, îl înzestrează cu cele mai variate însuşiri. Ei bine, acest Don Juan simbol al frumuseţii şi puterii de seducţiune, a prilejuit studiourilor franceze un film amuzant, film de umor, de pitoresc şi fantezie.

Printre interpreţii filmului îl menţionăm în primul rînd pe Fernandel — irezistibilul actor comic în rolul Sganarelle. Don Juan este întruchipat de Erno Crisa, un actor cu însuşiri adecuate personajului. Regia filmului este semnată de Iohn Berry.

OAMENI FĂRĂ importanță ...

Drama unei vieți — a unor vieți...

Drama lui Jean Villard, șoferul în vîrstă de 50 ani, tată a trei copii, profund nefericit în căsnicie. Drama Clotildei, a tinerei lui iubite care-i moare în brațe, în timp ce — împreună în mașină — pornesc spre cabana „Caravane" spre uitare.. spre fericire

Realizat de Henry Verneuil, după romanul lui Serge Groussard, filmul „Oameni fără importanță" este interpretat de Jean Gabin, Françoise Arnoul, Pierre Mondy, Ivette Etievant,

Muzica: J. Kosma.

JOCUL cu VIAȚA ...

... este povestea dramatică a unei căsnicii, care se distruge — în timpul ocupației hitleriste — pentru că vremurile aspre, vijelioase, demască cu putere pe acei care își dovedesc lașitatea, josnicia, frica, ca și pe cei care se pot numi cu un singur cuvînt, niște autentice „caractere".

Subiectul acestui patetic film cehoslovac — desprins dintr-o întîmplare reală care s-a petrecut la Praga în 1941 — scoate în evidență eroismul, forța morală de nebiruit a luptătorilor din ilegalitate.

Jan ZIZKA

In istoria plină de frămîntări a Cehoslovaciei, a existat momente de un intens dramatism, care au scos în evidență figurile unor eroi rămași vii pînă în ziua de azi în memoria poporului.

Una dintre aceste figuri este Jan Ziska conducătorul unei mari răscoale antifeudale.

Filmul „Jan Ziska" evocă figura popularului erou ceh, interpretat de cunoscutul actor Denek Stefanek, care a întruchipat pe ecran și pe Jan Huss.

ȘTIRI DE PESTE HOTARE

Pînă la sfîrșitul anului, studiourile cinematografice din U.R.S.S., vor realiza nu mai puțin de 87 filme, dintre care 41 filme în culori și 5 filme pentru ecran lat (cinemascop).

★

Zakhar Agranenko, realizatorul filmului „Garnizoana nemuritoare", va prezenta pe ecran un film care va evoca prima intepretare a celei de a 7-a simfonii de Șostakovici, în anul 1942, în Leningradul încercuit de armatele naziste cotropitoare. Regizorul va urmări și va aduce în fața spectatorilor pe cîțiva din organizatorii acestui concert, care s-a desfășurat în condiții neobișnuite.

★

Numeroase sînt filmele care se vor realiza în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Iată cîteva dintre primele producții intrate „pe platoul de filmare":

Un film despre viața lui Lenin (realizator: cunoscutul regizor Serghei Iutkevici); „Adevărul" un film care oglindește aspecte din lupta poporului ucrainean pentru instaurarea puterii sovietice; „Torentul de fier", „Kilometrii de foc" și „Perekop" trei producții consacrate anilor de război civil și luptei pentru libertate.

★

Regizorul sovietic G. Kozințev turnează ultimele scene ale filmului „Don Quichotte" după cunoscutul roman al lui Cervantes. Interpretul rolului titular? Marele actor Nikolai Cerkasov.

Pe cunoscutul cîntăreț francez Maurice Chevalier vom avea plăcerea să-l vedem, spre sfîrșitul anului 1957 — într-un film intitulat „Un, doi, trei". Scenariul acestei noi producții a studiourilor franceze a fost realizat de Billie Wilder, după o piesă cu același titlu, jucată cu mult succes pe scena unuia din teatrele berlineze.

★

Micheline Presle cunoscuta actriță franceză de cinema, care a interpretat rolul Margueritei Gauthier din „Dama cu camelii" va reapare pe ecranele cinematografelor în filmul „Lupoaicele" realizat după romanul scriitorilor Boileau și Narcejac.

Raymond Rouleau regizorul filmului „Vrăjitoarele din Salem"

↓

„Ochi pentru ochi“ se numeşte noul film pe care îl realizează cunoscutul regizor francez Andre Cayatte, după romanul tînărului scriitor armean Vake Kateha. „Ochi pentru ochi“ este un film de aventuri a cărui acţiune se petrece în Orientul Mijlociu, în zilele noastre

★

Ştiţi cine e Isolda Isnitskaia? O tînără şi talentată actriţă sovietică, eroina minunatului film „Al 41-lea“, care a rulat nu de mult pe cîteva ecrane ale Capitalei. Cu siguranţă că aţi vrea să aflaţi acum şi cîte ceva despre această interpretă. Iată: s-a născut în regiunea Gorki; a absolvit Institutul cinematografic din Moscova, apoi a interpretat roluri importante în filmele „Bună dimineaţa“ şi „Primul convoi“. Proiectele actriţei? După ce va termina filmul „O primăvară unică“ care se realizează actualmente sub conducerea artistică a lui A. Stolper, va interpreta un rol extrem de interesant în filmul „Pînă la Marea Neagră şi înapoi“.

↑

Scenă din timpul turnării filmului „Vrăjitoarele din Salem“. In prim plan Simone Signoret şi Yves Montand.

★

In numărul 5 al publicaţiei noastre, articolul „Omul care aduce ploaie“ a apărut fără semnătură. Articolul aparţine Tov. Petru Comarnescu.

CALENDAR

In luna aprilie a anului 450 înaintea erei noastre, s-a născut cel mai renumit autor de comedii al Greciei antice, **Aristofan.** Aristofan s-a născut şi a trăit în marele centru al civilizaţiei antice, Atena. Operele sale dramatice îşi aveau izvorul în aspectele cele mai concrete ale realităţii epocii, caracterizîndu-se printr-un profund conţinut politic. In teatrul grec, comediile lui Aristofan se distingeau prin voiciunea, autenticitatea şi veridicitatea personajelor, naturaleţea acţiunii, calităţi care atrăgeau şi pasionau un numeros public.

Se pare că Aristofan a scris un mare număr de comedii. Astăzi sînt cunoscute 11 din creaţiile sale-: „Babilonienii", „Cavalerii", „Pacea", „Lysistrata", „Adunarea femeilor", „Plutus" (Bogăţia), „Broaştele", „Norii", „Viespile", „Păsările" etc. Numele lui Aristofan este legat de ideia păcii, care constituie conţinutul esenţial al comediilor „Pacea" şi „Lysistrata". In „Adunarea femeilor" şi în „Păsările" sînt satirizate demagogia politică şi credulitatea atenienilor, în „Plutus" patima de a dobîndi bogăţii prin orice mijloace, în „Broaştele" moravurile păturii culte ateniene.

Comediile lui Aristofan au exercitat o puternică influenţă asupra societăţii greceşti. Aristofan a murit în anul 388 î. e. n.

★

La 12 aprilie 1823 *s-a născut la Moscova,* Alexandr Nikolaevici Ostrovski, *a cărui operă ocupă un loc de mare importanţă în dramaturgia naţională rusă şi în tezaurul creaţiei dramatice universale. Cititor pasionat de literatură, Ostrovski se formează sub influenţa revoluţionarilor democraţi ai epocei, Herzen, Bielinski, Dobroliubov, Cernîşevscki. Continuînd cele mai bune tradiţii ale dramaturgiei ruse, reprezentate prin Fonvizin, Griboedov, Puşkin, Lermontov, Gogol, Ostrovski se numără printre creatorii teatrului naţional rus, fiind*

A. N. OSTROVSKI

considerat cel mai mare dramaturg rus din a 2-a jumătate a sec. XIX. El a scris aproape 50 piese originale — drame şi comedii — care reflectă profundele frămîntări sociale ale epocei în care a trăit şi în care se oglindesc moravurile societăţii ruse contemporane. Prima piesă însemnată a lui Ostrovski „Intre noi ca între-ai noştri" a apărut în 1850. Printre piesele sale cunoscute şi jucate pe toate scenele lumii se numără: „Furtuna", „Pădurea", „Vinovaţi fără vină", „Fata fără zestre". Printre lucrările sale se mai numără: „Tablou familial", „Mireasa săracă", „Bani turbaţi", „Orice naş îşi are naşul", „Pîinea muncită", „Lupii şi oile", „Talente şi admiratori" etc. Ostrovski este şi creatorul unor drame istorice: „Voevodul", „Dmitri Uzurpatorul" etc.

A murit la masa de scris, la 2 iunie 1866.

MUZICA ȘI DRAMĂ

ORIZONTAL: 1. Arie scurtă, urmînd de regulă după recitativ — Tragedie de Charlotte von Stein. 2. Operetă de Kovner — Compozitor ardelean. 3. Liliputana —„... nou“ de Lucia Demetrius — Zar la table. 4. Regretata Maria... 5. Kurt Dermer — Zoia Kosmedemianskaia. 6. Balet de Glier — Notă muzicală. 7. Tragedie de Sofocle — Pseudonimul lui Caragiale. 8. Frînturi din Radames — Muza poeziei lirice la greci. 9. Particulă a condiționalului — Filozof englez — Locuitor din Banat. 10. Notă muzicală „... Lugojana“ — Postav țărănesc. 11. Ton subțire — Suprafață — Nota diapazonului. 12. Fără acompaniament — Personaj din „Aida“.

VERTICAL: 1. Dramaturg ceh. Unul din „Cei trei mușchetari“. 2. In acest loc — Compozitor de muzică ușoară din R.P.R. 3. Boltă — Poposește — Sufix chimic. 4. Nume de musulman — Una din cele două surori siameze — Violonist și compozitor francez. 5. Puști — Tragedie de Goethe — 6. Nume de fată — Simfonia III-a de Beethoven. 7. Ține — Compozitor francez — Posed. 8. Instrument muzical — Fluviu spaniol. 9. In putere. 10. Eroină din „Eneida“. 11. Pronume latin — Notă la greci. — Celebru violoncelist spaniol. 12. Pentru două voci — Comic maghiar. 13. Compozitor italian.

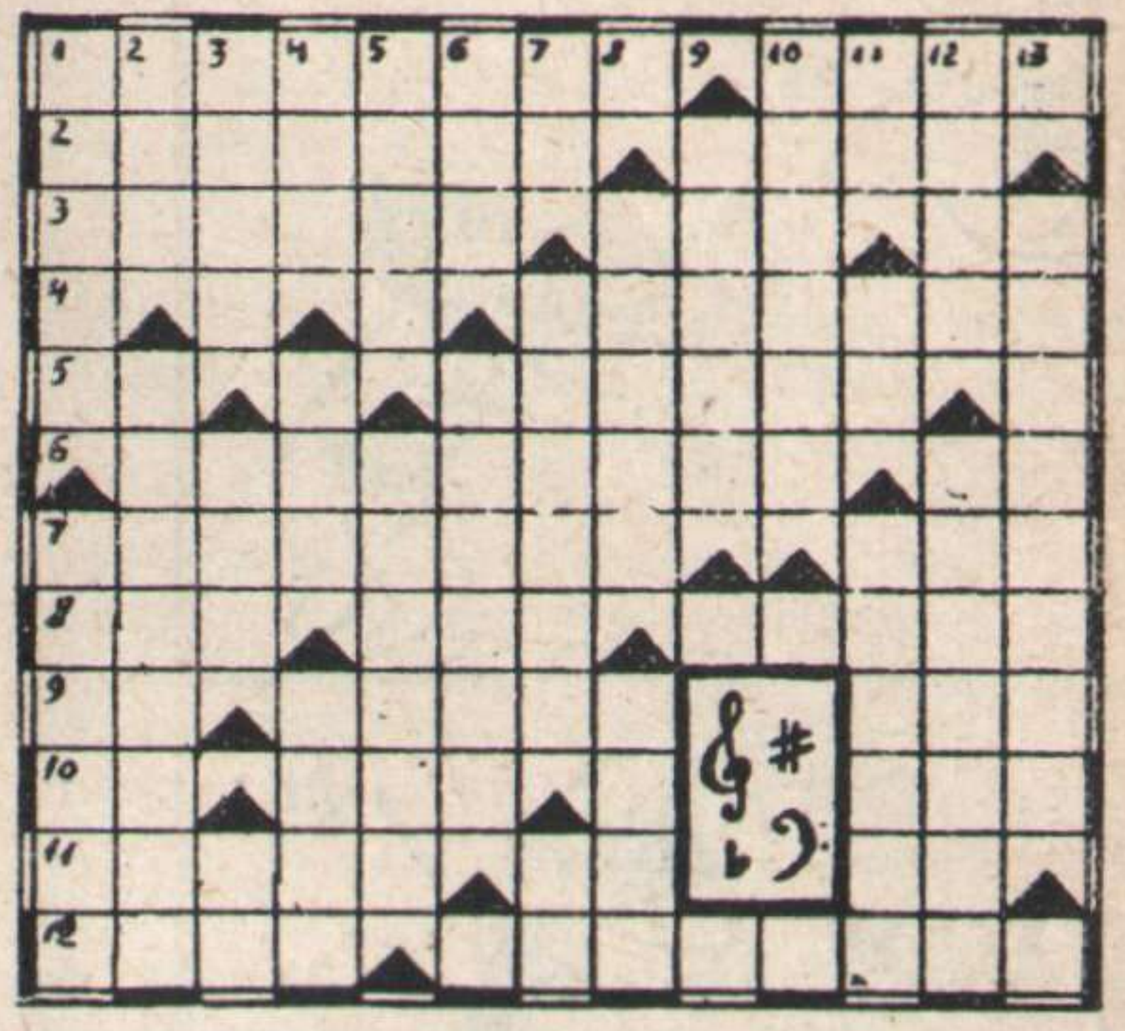

NOUTĂȚI ELECTRECORD

FLORICEL — de Enrico Fancioti; înregistrare cu orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Kiki Markov.

MĂICUȚĂ MEA DRAGĂ — orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Kiki Markov.

MI-EȘTI DRAG BUCUREȘTI — de Giroveanu (din filmul „București, oraș înflorit). Orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Florin Dorian.

Au apărut în magazine:

PE LINGĂ PLOPII FĂRĂ SOȚ — în interpretarea orchestrei de muzică populară Radio, dirijor Radu Voinescu. La fierăstrău Gheorghe Costache.

MI-EȘTI DRAGĂ — în aceiaș interpretare.

UNDEVA INTR-UN SAT MIC și E NOAPTE ADINCĂ — piese populare maghiare în interpretara orchestrei Iosef Iuga .Voce: Iosif Schatt.

FĂRĂ CUVINTE

Desene de **MATTY**

Poșta redacției

M. Almulei. — București. **Specificul revistei noastre nu ne îngăduie să publicăm materialul ce ne-ați trimis. Regretăm și așteptăm o altă colaborare.**

Livia Leu — Cluj, M. Carody — București. **Adresați-vă Institutului de Teatru „I. L. Caragiale" București Str. Schitul Măgureanu 1. Este singurul în măsură să vă acorde informațiunile ce le solicitați.**

V. Ionescu București, Arcadia Volanski — Reșița. **Puteți obține lămuriri asupra celor ce vă interesează de la Direcția Difuzării Filmului — București Str. Julius Fucik 16.**

Mia Bota București. **Pentru date asupra actorului Luciano de la Marra vă sfătuim să vă adresați revistei italiene de cinematografie „Bianco e Nero" — Centro experimentale de Cinematografie Roma.**

Mariana I. Enache — Iași. **Vom ține seama — la un viitor concurs — de sugestiile Dv. Vă dorim să vă îndepliniți năzuințele și să deveniți o mare actriță de cinematograf.**

Sergiu Colosenco — Iași. **Nu înțelegem ce doriți să aflați de la noi. Vă referiți la compozitorii melodilor din filmele pe care le specificați, sau la realizatorii acestor producții? In privința abonamentului adresați-vă Oficiului Poștal din orașul Dvs.**

Elena Păpușa Ștefănescu — București **In legătură cu cele ce vă interesează asupra actriței Mandy Miller și asupra actorului Gérard Philipe, citiți răspunsurile noastre publicate la „Poșta redacției „ din numerele precedente. Pentru nr. 5 al publicației noastre vă rugăm să treceți pe la adminsitrația revistei.**

Ștefan Stoican Alexandria, Str. Ion Creangă 38, Vașkine Mircea Str. Mareșal Foch 1 Timișoara, **Adresați-vă Direcției Difuzării Filmelor din București Str. Iulius Fucik 23.**

Maria N. Fodor — Cluj Str. Parta nr. 43. **Pentru unele informații cinematografice, urmăriți rubrica revistei noastre. Am publicat în ultimul nostru număr fotografii de la spectacolul „Hanul de la răscruce" de Horia Lovinescu.**

Rodica Țiținea Timișoara, Str. Ungureanu 1, Adam Herman Oradea, Str. Olga Bancic 12. **N-avem posibilitatea să vă dăm informațiile solicitate.**

Margareta Munteanu Hunedoara, Str. 9 Mai Nr. 5. **Publicația noastră este o revistă — program care popularizează spectacolele din Capitală. Deci ea se adresează în primul rînd locuitorilor orașului București.**

Alexandru Haidus Deva, Str. Karl Marx nr. 10. **Conținutul scrisorii Dvs., sînt judicioase și — mai devreme sau mai tîrziu — se vor realiza — sperăm toate. De ce nu căutați să studiați arta regiei de teatru sau cinema? Adresați-vă Institutului de Teatru și Cinematografie „I. L. Caragiale" Str. Schitu Măgureanu 1 București. Așteptăm să ne mai scrieți.**

Avram Sami Botoșani, Str. 7 Aprilie Nr. 21. **Filmul interpretat de Fernandel — în rolul Sganarelle — se intitulează „Don Juan" și rulează pe cîteva ecrane ale Capitalei. Cu siguranță va veni și în orașul Dvs. Celorlalte întrebări nu sîntem în măsură să le dăm răspuns.**

Gh. Niculescu București, Str. Udricani 5 — Pop Dumitru București, Str. Coriolan nr. 28. **Ne pare rău dar nu putem răspunde favorabil dolenanțelor Dvs.**

O ROCHIE ATRĂGĂTOARE DIN CREPON „PRIMĂVARA“. CULORI ŞI DESENE ORIGINALE.

CEREŢI ŢESĂTURILE DE CREPON „PRIMĂVARA“ IN TOATE MAGAZINELE CU TEXTILE.

PENTRU ROCHII DE VARĂ FOLOSIŢI ŢESĂTURI BORSEC UŞOARE ŞI REZISTENTE LA SPĂLAT.

DE VINZARE LA TOATE MAGAZINELE CU TEXTILE.

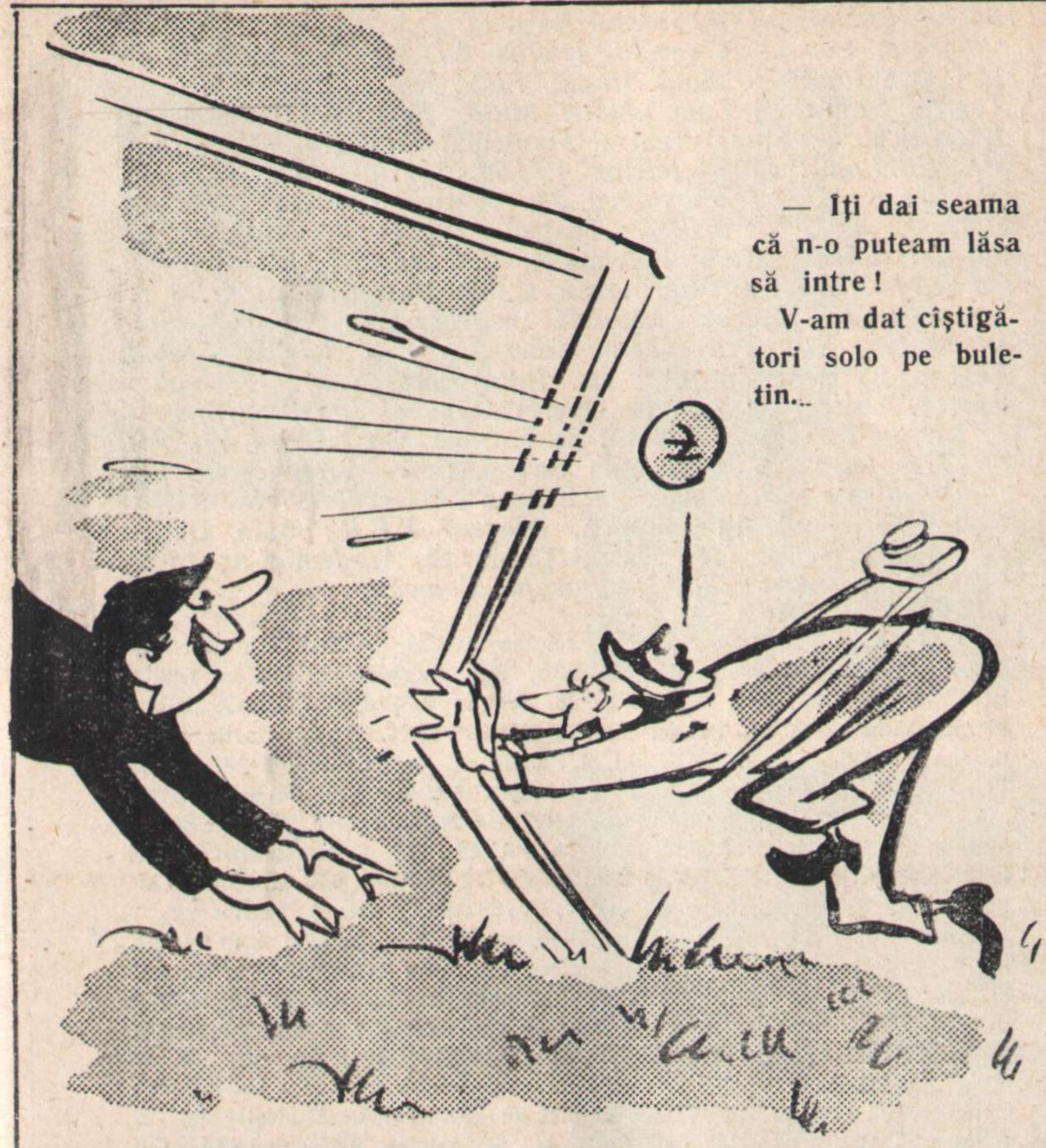

— Îţi dai seama că n-o puteam lăsa să intre!

V-am dat cîştigători solo pe buletin...

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4,71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5,15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo" Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60;* Studio Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50.* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă" str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului *Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6 tel. 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R. *Şos. Giuleşti nr. 8 telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul Evreiesc de Stat, *str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.96.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoy, *Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18-20;* Sala Orfeu, *telefon 3,25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRĂŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47 ; CULTURAL Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88 ; LIBERTAŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia : Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

DIN REPERTORIUL TEATRULUI EVREIESC DE STAT DIN BUCUREŞTI

Sus stînga: Sevilla Pastor în spectacolul muzical „Hai să rîdem".

Sus dreapta: Iancu Alperin (Beniamin) şi Benno Popliker (Senderl) în comedia muzicală „Beniamin al III-lea" după Mendale Moicher Sfurim.

Jos dreapta: Scenă din piesa „Familia Kovacs" de Ana Novak.

COP. IV: DANA COMNEA IN ROLUL ANICA NEDELEA DIN NOUL FILM ROMINESC „RIPA DRACULUI".

BIBLIOTECA ACADEMIEI